

онтоантропологических підстав системи освіти як соціального інституту дозволив розмежувати гуманізм технократичного спрямування, гуманітарного та релігійного.

Гуманітаризація сучасної системи освіти постає як зміна, поліпшення якості людини і його життя. Для цього в свідомості має бути сформоване ставлення до системи освіти не як до каналу соціалізації, не як до сфери освітніх послуг, а як до соціально-антропологічного інституту, в якому індивід отримує стимул і передумови розгортання своєї людської сутності, своїх родових здібностей до особистісного розвитку у всій повноті.

Список використаних джерел

1. Печчеї А. Человеческие качества. М: Знания, 2009. 378 с.
2. Белл Д. Эпоха разобщенности. М: Наука, 2015. 456 с.

Науковий керівник: Ісакова О.І., к.ф.н., доцент кафедри СГН

ГЕОТЕРМАЛЬНА ЕНЕРГЕТИКА В УКРАЇНІ

Цвентух М.Ю., *maxtsventuh30@gmail.com*

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Україна має певний потенціал розвитку геотермальної енергетики. Це обумовлено термогеологічними особливостями рельєфу та особливостями геотермальних ресурсів країни. Проте, на даний час наукові, геолого-розвідувальні та практичні роботи в Україні зосереджені тільки на геотермальних ресурсах, які представлені термальними водами. Практичне освоєння термальних вод в Україні велося в тимчасово окупованій території АР Крим, де було споруджено 11 геотермальних циркуляційних систем, які відповідають сучасним технологіям видобування геотермального тепла землі. Усі геотермальні установки працювали на дослідницько-промисловій стадії.

У 90-х роках минулого століття фахівцями Державного комітету геології України була складена карта прогнозних геотермальних ресурсів України. У той час фахівці профільного комітету вважали, що в країні існує лише вузька смуга на Західній Україні з аномально високими температурами і де на невеликій глибині є відносно чистий носій тепла - вода. Згодом вчені Національної академії наук України скорегували цю інформацію. Великі запаси термальних вод виявлено і на території Чернігівської, Київської, Полтавської, Харківської, Донецької, Луганської, Сумської та Дніпропетровської областей.

За інформацією Державного агентства з енергоефективності України, річний технічно досяжний теплової потенціал геотермальної енергії в країні еквівалентний майже 90 000 ГВт год на рік, а його використання дозволить заощадити близько 10 млрд куб. м природного газу. Ці розрахунки засновані на результатах досліджень, проведених фахівцями Інституту відновлюваної енергетики НАН України. Зокрема, наприклад, технічно досяжний геотермальний потенціал оцінюється по регіонах країни в млн кВт · год на рік так: в Харківській області - 7 350, Полтавській - 7 139, Херсонській - 7 049, Сумській - 6 976, Закарпатській - 6 919, Львівській - 6 439 і Рівненській - 6 024 [1]. Але слід підкреслити, що в нашій країні відкритих геотермальних джерел немає, а представлені цифри, вдвічі перевищують сучасне виробництво електроенергії всім світовим сектором геотермальної енергетики, викликають сумнів.

У березні 2015 р Держенергоефективності та Національна енергетична адміністрація Ісландії (Оркустофнун) підписали меморандум про співпрацю в розвитку геотермальної енергетики. Сторони домовилися про реалізацію спільних проектів з розвитку геотермальних ресурсів в Україні, в тому числі про проведення досліджень.

Однією з серйозних проблем геотермальної енергетики є екологічно небезпечні продукти, що містяться в термальній воді. Видобуток такої води та її скидання у водоносні

шари або в навколишній простір можуть призвести до забруднення питної води, переміщень ґрунту і локальних землетрусів [3, с.85]. Залишитися питання економічної доцільності здійснення в Україні проектів великих комерційних геотермальних станцій при відсутності достатньої кількості відкритих джерел тепла Землі на відміну, наприклад, від Ісландії.

Список використаних джерел:

1. Конеченков А. Что мешает Украине заменить ископаемое топливо энергией тепла Земли? Терминал». 2016. №10 (804). 7 марта. URL: <http://oilreview.kiev.ua/2016/03/05/geothermalnyj-plan-razvitiya/>. Дата звернення: 28.10.2019.
2. Надточей К. Геотермальна енергія в Україні. Її перспективи і особливості. Енергія природи. 2016. URL: <https://alternative-energy.com.ua/>. Дата звернення: 28.10.2019
3. Долінський А. А. Геотермальна енергетика: виробництво електричної теплової енергії. Вісник НАН. України. 2016. №11. С. 76-86.

Науковий керівник: Мельник О.О., к.і.н., доцент кафедри СГН

ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ ЯК ФІЛОСОФСЬКА КАТЕГОРІЯ

Чернуха Є.О., *eva.chernukha.98@gmail.com*

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Необхідно зазначити, що сьогодні немає належного розуміння, що таке здоровий спосіб життя як філософська категорія. Набір існуючих методів, як правило, зводиться до різних оздоровчих заходів, дидактичної пропаганди. Необхідно сконцентрувати увагу на ціннісній мотивації здорового способу життя. У зв'язку з цим, особливого значення набуває проблема взаємозв'язку фізичного і духовного компонентів здоров'я людини, в якому, на наш погляд, виявляється така важлива категорія, як «здоровий образ думки». Саме тут і укладена шукана мотивація до здорового способу життя. Сьогодні, загальне соціальне самопочуття сучасної молоді проявляється у таких антиціннісних установках, що визначаються в термінах соціальної аномії, як цинізм, байдужість, громадянська індиферентність, прагнення до примітивних насолод (гедонізм), відсутність бажання інтелектуального, морального та фізичного вдосконалення, презирство до високих духовних і культурних ідеалів. Категорія «здоровий спосіб думки» містить в собі ментальну мотивацію до здорового способу життя: «правильне» мислення здатне збудувати здорову парадигму життя на всіх рівнях (фізичному, інтелектуальному, психічному і духовно-моральному).

Сучасна молодіжна політика, як правило, відрізняється декларативним характером, що полягає лише у пропаганді здорового способу життя, і розуміється, переважно, як фізичне здоров'я. Виявляється брак ціннісної мотивації в обґрунтуванні здорового способу життя як цілісної категорії, що охоплює всі сторони розвитку людини. Сьогоднішній політиці у сфері освіти притаманна значна абсолютизація значущості фізкультури і спорту в питаннях зміцнення і фізичного, і духовного здоров'я сучасної людини. Поширена установка про те, що здоровий спосіб життя - це, насамперед, спортивний спосіб життя, сприяє дезінтеграції «тілесного» і «духовного». Філософія виступає проти абсолютизації саме фізіологічних параметрів здоров'я, які призводять до дисгармонії між фізичним і духовним (інтелектуальним, моральним) початком людини. Філософія розкриває велику значимість нефізичних аспектів здорового способу життя (етичних, естетичних, загальнокультурних), показуючи їх позитивну роль в процесі повноцінного становлення особистості. саме філософія формує те, що називається «здоровим способом думки»[1, с.39].

Здоровий спосіб життя мало декларувати, його ще потрібно обґрунтувати, тобто ціннісно мотивувати. Апеляція лише до зовнішніх факторів фізичного та соціального благополуччя, що досягається за допомогою здорового способу життя, малоефективна.